

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ اکتوبر ۲۰۱۸

ختم ائتلاف "باندارگ" با "بصیر سالنگی"

یکشنبه- ۲۲ میزان ۱۳۹۷ کابل: شاید شما هم از طریق رسانه ها مطلع شده باشید، که "غنی احمدزی" یک بار دیگر بعد از رسیدن به هدف یک تن از فرصت طلبان مشهور را به مثابه یک پارچه آلوده دور افگند. منظورم "بصیر سالنگی" والی فراه در دولت دست نشانده بود و اما این که چه چیزی در عقب تقرر وی وجود داشت و چرا باید در آستانه انتخابات و اوج نا امنی ها در آن ولایت، چنین مفتضحانه دور افکنده می شد، مسأله ایست که در تبصره امروزم خواهید خواند:

۱- تا جایی که از مطالعه اوراق تاریخ، صحبت با موسپیدان آگاه و دانشمند، زندگانی با چشمان باز در چهار دهه اخیر و مطالعه دقیق اوضاع در این مقطع زمانی بر می آید، بعد از سقوط اعلیحضرت امان الله خان، به وسیله امیر حبیب الله کلکانی از سمت شمال کابل، تفکری در بین زمامداران افغانستان شکل گرفته بود که برای نگهداشت کابل، می باید اولتراز همه دند شمالی را حکومت به طرفداری از خود داشته باشد.

۲- این تفکر در زمان حاکمیت اشغالگران روسی و نوکران بی وجدان شان خلق و پرچم، باعث شد تا روسها روی دلایل متعددی سنراتیژی تقویت "احمدشاه مسعود" و باند های وابسته به آن را تدوین نموده، جهت رسیدن به آن بزرگترین و آگاهترین دشمن روسها در آن حوزه یعنی "ساما" را به نفع حاکمیت باند های وابسته به "مسعود" چنان زیر ضربات گوناگون و همه جانبه قرار دهد که بعد از ۴ دهه نیز توان به پای ایستاده شدن را پیدا نماید.

۳- اشغال کابل و به زیر کشیدن نجیب باز هم از طریق شمال و بعد تر تکرار واقعه در رکاب امریکا، به نقش دند شمالی در تثبیت حاکمیت و سر نگونی آن، اهمیت بیشتر بخشیده، از همین رو هم "کرزی" و هم "باندارگ" به شمول "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود" با تمام امکانات تلاش نمودند تا اولاً دند شمالی را در صورت امکان به آحاد آن تجزیه نمایند و در ثانی تمام قطعات و پارچه های آن را خرید نمایند.

۴- در واقع طرح "شورای شمالی بزرگ" که در زمان "حنیف اتمر" با کمک ۳۰ میلیون دالری امریکا رویدست گرفته شد و با دادن حدود ۵ میلیون دالر به تعدادی از جنایتکاران معروف منطقه چون "امان الله گذر"، "الماس زاهد" و تنی چند از وطنفروشان دیگر، پایه های عملی آن گذاشته شد، با همین ایده و در واقع جهت دفاع از "ارگ" در مقابل هجوم از شمال، یا به عبارت دیگر "شورای شمالی بزرگ" را در مقابل هجوم احتمالی ولایات شمال هندوکش قرار دادن بود.

۵- وقتی اختلافات بین "عطاء" و "باندارگ" اوج گرفت و "عطاء" اعلام داشت که با پیش از ۱۰۰ هزار نفر از شمال به سمت کابل حرکت خواهد نمود، "باندارگ" اولین اقدام را که در ایجاد "شورای شمالی بزرگ" انجام داده بود، کافی ندانسته، به سراغ "بصیر سالنگی" یک تن دیگر وجدان فروشان "جمعیت اسلامی" رفت. کسی که برایش "جمعیت و شورای نظار" فقط تا آنجا ارزش دارد که منافع شخصی و خانوادگی اش را تضمین نماید. جریان ۴ دهه گذشته بارها نشان داده که بصیر و برادرش با آن که ظاهراً خود را سگ دروازه "احمد شاه مسعود" اعلام می داشتند مگر به محض تضمین منافع شخصی شان، "مسعود" را نیز فدای آن منافع می کردند. - کاری که در زمان هجوم طالب به شمال از طریق سالنگها، با گرفتن مقداری پول و تضمین جانی انجام دادند.

۶- "باندارگ" با دادن پول و اعتبار به برادران سالنگی از آنها خواستند تا در صورت آمدن "عطاء" مانع آمدن وی بگردند آنها هم قبول کردند و رسماً اعلام داشتند که به کسی اجازه عبور از سالنگ را به غرض مخالفت با "حکومت وحدت ملی" نخواهند داد. به شکرانه چنین اعلامی، "غنی احمدزی" "بصیر سالنگی" را والی فراه مقرر نمود.

۷- اینک که باد توپ و تشر "عطاء" رفته است و از جانب دیگر "حاجی الماس" و "امان الله گذر" تا مغز استخوان به "غنی احمدزی" پیوند خورده اند و آنها گویا قادر شده اند زیر نام "شورای شمالی بزرگ" حمایت همه جانبه شان را از "باندارگ" و شخص "غنی احمدزی" اعلام بدارند، دیگر نیازی به حفظ وجدان فروشی چون "بصیر سالنگی" احساس نمی شد. از همین رو وی را به مانند یک تفاله دور افگندند.

هموطنان گرامی!

این را بدانید تا زمانی که ما دست زیر الاشه نشسته و حکمرانی دست نشانگان را منفعلانه نگاه می کنیم، این نوع مقرری ها و برطرفی ها به ضرر مردم و کشور ادامه خواهد یافت، دزدان، جنایتکاران و خاینانی از قماش "بصیر سالنگی" می روند و از قماش "گذر" ها و "الماس" ها می آیند. من و تو و جمیع مردم افغانستان و کشور در خون غرقه ما نه از رفتن ها سودی می بریم و نه هم از آمدن ها. پس.

سرکها ما را می طلبد!!